

Nucli de Sant Jaume Sesoliveres

Piera

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Al sud del terme municipal de Piera.
Emplaçament S'hi accedeix per la carretera BV-2242.

Coordenades:

Latitud: 41.47159
Longitud: 1.75155
UTM Est (X): 395754
UTM Nord (Y): 4591862

Classificació

Número de fitxa 08161 - 244
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XI-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: ds., 28/06/2025 - 20:02

Descripció

Sant Jaume Sesoliveres és un petit nucli de població rural, situat a la riba esquerra del riu Anoia. Va créixer a l'entorn de l'església de Sant Jaume, al costat de la qual hi trobem la rectoria i dues masies, construïdes en època moderna, així com les antigues escoles i algunes cases de poble. Al llarg del segle XIX es van començar a construir cases al sector de llevant, al denominat Carrer Nou, i van seguir amb els carrers de la Font, de Sant Nicolau, el Major i el de Sant Josep, separats pel primer nucli per un camp i perpendiculars a l'avinguda de Vilafranca. Al costat de migdia del nucli s'hi va construir el local social.

Les cases que conformen els carrers són edificis entre mitgeres i generalment de dues crugies. Tenen la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana i tenen dos nivells d'alçat, excepte les del carrer nou que en tenen tres o quatre. Entre els portals, en destaquen els d'arc escarser de pedra carejada, tot i que la majoria són d'arc pla o d'arc escarser arrebossat. Els finestrals són tots d'arc pla arrebossat, molts de factura moderna i en algunes cases amb sortida a balcons. El tractament exterior dels murs és arrebossat i pintat.

Història

L'origen del nucli de Sant Jaume Sesoliveres el trobem en l'església de Sant Jaume, que tot i que al segle XI consta com a parròquia, a l'acta de consagració de Santa Maria de Piera ja consta com la seva sufragània. Per les construccions conservades, hem de suposar que al seu voltant hi havia alguna casa, formant un nucli de població molt reduït. Tenim notícies que al segle XIV, concretament l'any 1380, s'esmenta la quadra de Bellpuig en una acta de donació del castell de Piera. Algunes fonts (ESCUDERO, 1981:43) apunten que es podria correspondre amb la masia de Can Cerdà, que antigament es denominava Bellpuig. En època moderna, al segle XVII es van consolidar ambdues masies, Can Sardà o Ca l'Estevenia. El nucli va començar a créixer de forma significativa al segle XIX, coincidint amb l'auge del cultiu de la vinya i els parcers que buscaven habitatge a la zona. Les primeres cases construïdes van acabar configurant el carrer Nou, i encara més a llevant van créixer aviat els carrers de la Font, de Sant Nicolau, el Major i el de Sant Josep. El vot de poble es va fer l'any 1889. A principi del segle XX el poble comptava ja amb unes escoles i finalment s'hi va construir un local social.

Bibliografia

CORAL, M. (2023). *Piera desapareguda*. El Papiol: Efadós.

ESCUDERO, A. "Ed.". (1981). *El terme municipal de Piera*. Capellades.

